

FØROYA KÆRUSTOVNUR

VINNUKÆRUNEVNDIN

Tórshavn: 17. juli 2009

J.Nr.: 09-07-78-1

(at tilskila í svari)

Viðgjort: AH/-

Kappingarráðið
Postboks 73
110 Tórshavn

Til kunningar verður sagt frá, at soljóðandi avgerð í dag er fráboðað Føroya Skipara- og Navigatørfelag, Postboks 248, 110 Tórshavn – tykkara j. nr. K660-2009026:

— “Viðvíkjandi kæru til Vinnukærunevndina um avgerð hjá Kappingarráðnum – tykkara j. nr. 2009015:

Vinnukærunevndin hevði fund 15. juli 2009, har kæran frá Føroya Skipara- og Navigatørfelag, Maskinmeistarafelagnum og Føroya Fiskimannafelag um avgerð hjá Kappingarráðnum frá 22. mai 2009 um prísáseting av trygdarskeiðum á Trygdarmiðstøðini varð viðgjord og avgjørd.

Vinnukærunevndin avgjørði at avvísa kæru tykkara vísandi til, at manningarfelögini verða ikki mett at hava týðandi og individuellan áhuga í málinum.

Avgerðin verður hjáløgd send tykkum.”

Vinarliga

Anja Hovgaard, stjóri

**Avgerð
tikin av Vinnukærunevndini 15. juli 2009
Kærarar: Føroya Skipara- og Navigatørfelag,
Maskinmeistarafelagið og Føroya Fiskimannafelag
J. nr. : 09-07-78-1
Evni: Kappingarlógin**

Vinnukærunevndin avgjørði at avvísa kæruna.

Manningarfelögini hava kært avgerð hjá Kappingarráðnum um prísáseting hjá Trygdarmiðstøðini av trygdarskeiðum til sjófólk.

Avgerðin hjá Kappingarráðnum.

Tann 25. november 2008 fekk Kappingarráðið kæru frá P/F Sjóvinnudeplinum um prísásetingina hjá Trygdarmiðstøðini í samband við veitan av trygdarskeiðum til sjófólk.

Trygdarmiðstøðin er stovnur undir Fiskimálaráðnum, sum varð stovnsettur í sambandi við, at lög um manning av skipum herdi trygdarkrøvini. Trygdarskeið gjørdist ein treyt hjá øllum sjófólk fyrir at kunna mynstra á føroyskum skipi.

Prísirnir á trygdarskeiðunum hjá Trygdarmiðstøðini eru niðanfyri veruliga framleiðslukostnaðin, og tað ber bert til, tí til Trygdarmiðstøðina verður á hvørjum ári játtáður peningur á fíggjarlógin. Í 2008 var upphæddin 2.573 tús. krónur.

Tað vinnuliga virksemið hjá Trygdarmiðstøðini er ikki undantikið reglunum í kapitli 2 og 3 í kappingarlógin, tí treytið fyri undantøku sambært § 2, stk. 2 ikki eru til staðar.

Kappingareftirlitið metir, at virksemið er í stríð við § 11, stk. 1 í kappingarlógin.

Tann 25. februar 2009 var Kappingareftirlitið á fundi við Fiskimálaráðið, har víst varð á ta kappingaravlagandi ávirkanina, sum almenna játtanin hefur við sær. Ymiskar loysnir vórðu nevndar, og partarnir samdust um, at Fiskimálaráðið skuldi koma við eini tilsøgn um möguliga loysn.

Tann 2. apríl 2009 kom tilsøgnin frá Fiskimálaráðnum. Fiskimálaráðið hevði valt eina loysn, har játtanin verður avtikin yvir ávist áramál.

Á fundi í Kappingarráðnum tann 17. apríl 2009 varð avgjört at gera tilsøgnina bindandi við tí broyting, at tillagingartíðin varð stytt til tann 1. august 2009. Av tí at tilsøgnin var broytt munandi, varð ætlanarskriv sent Fiskimálaráðnum til hoyringar.

Fiskimálaráðið hevði ongar viðmerkingar og valdi ikki at nýta rættin til munnligt innlegg, sbrt. § 10 í kunngerð nr. 8 frá 13. mars 2008 um starvs- og fundarskipan fyri Kappingarráðið.

Kappingareftirlitið staðfesti tann 19. mai 2009 avgerð sína frá 17. apríl 2009.

Kappingarráðið hevur tann 19. mai 2009 tikið endaliga avgerð um at gera tilsøgn frá Fiskimálaráðnum, dagfest 2. apríl 2009 bindandi við teirri broyting, at tillagingartíðin verður broytt frá 1. januar 2012 til 1. august 2009.

Kærð

Manningarfelögini, Føroya Skipara- og Navigatørfelag, Maskinmeistarafelagið og Føroya Fiskimannafelag vísa á, at tey kæra avgerðina hjá Kappingarráðnum frá 22. mai 2009 um prísáseting av trygdarskeiðnum hjá Trygdarmiðstøðini.

Felögini vísa á, at tey umboða limir teirra í øllum týðandi viðurskiftum, sum viðvíkja teirra vinnumøguleikum, og at eingen ivi er um, at manningarfelögini bæði kunnu og eiga at úttala seg um lögarkravd prógv og skeið, sum limir teirra mugu hava fyri at útinna teirra arbeiði. Tey vilja vísa til § 27, stk. 2 í kappingarlögini.

Kært verður um pkt. 4 og 42 í avgerðarskrivinum hjá Kappingarráðnum.

Viðvíkjandi pkt. 4 meta manningarfelögini, at virksemið hjá Trygdarmiðstøðini er ikki vinnuligt. Talan er um ein almennan stovn, sum veitir borgaranum eina tænastu. Tað, at gjald verður kravt fyri skeiðini, merkir ikki, at virksemið er vinnuligt.

Samstundis sum krav varð sett fram um trygdarskeið, avgjørdu landsins myndugleikar at seta á stovn Trygdarmiðstøðina. Sambært teirra fatan hevur tað ongantíð verið ætlanin, at skeiðsgjaldið skuldi fíggja allan raksturin hjá stovninum. Felögini hava havt ta fatan, at her er talan um eitt miðvist arbeiði fyri at bøta um trygdina á sjónum.

Viðvíkjandi pkt. 42 vísa manningarfelögini á, at Kappingareftirlitið her ger eina meting, um hvort sjómenn kunnu tillaga seg tann broytta prísin. Manningarfelögini eru ikki spurd, hóast felögini eru vælkipaði við egnum skrivstovum og saktans kundu svara hesum, áðrenn endalig avgerð varð tikan.

Sum aðrar viðmerkingar til kærða vísa felögini á, at tá ein almennur stovnur hevur átikið sær at veita hesi lögarkravdu skeið, og føroysku myndugleikarnir seta strangari krøv enn altjóða reglur, millum annað krav um endurnýggjan 5. hvort ár, so hava tey alla orsøk til at halda, at her fylgir eina veitingarskylda við, og at partur av kostnaðinum skal berast av tí almenna. Tískil er óskiljandi fyri felögini, at Kappingareftirlitið kann koma til ta niðurstøðu, at tað miðvísa arbeiðið at bøta um trygdina hjá føroyskum sjómonnum skal verða rokna sum ein og hvør onnur handilsvøra.

Hóast felögini taka undir við fríari kapping, so meta tey, tað hava storrri týdning at hava ein almennan stovn, sum hevur eina veitingarskyldu, og sum kann tryggja fakliga støðið á teimum skeiðum, sum verða veitt.

Ummælið frá Kappingarráðnum.

Kappingarráðið vísir á, at ongar ásetingar eru í kappingarlögini, t.e. ll. nr. 35 frá 2. mai 2007 um kapping, sum broytt við ll. nr. 18 frá 8. mai 2008, um hoyring, og tí verður hoyring framd eftir kapitli 5 í fyrisitingarlögini. Einans partar í einum máli hava rætt til hoyring eftir reglunum í kapitli 5 í fyrisitingarlögini. Partur er tann sum:

1. Avgerðin viðvíkur
2. hevur týðandi og individuellan áhuga í málinum

Avgerðin viðvíkur Fiskimálaráðnum, ið varðar av Trygdarmiðstøðini. Kappingareftirlitið metir, at manningarfelögini eru ikki partar í hesum máli. Avgerðin hjá Kappingarráðnum førir við sær eina príshækking, sum rakar allar brúkarar hjá Trygdarmiðstøðini, herundir limirnar hjá hesum manningarfelögum, og hetta inntriv er líka fyri allar brúkarar. Vanliga verður ikki mett, at brúkari ella samtøkur av brúkarum hava partstatus í slíkum føri.

FØROYA KÆRUSTOVNUR (VINNUKÆRUNEVNDIN)

Fyrisitingarlógin varð gjørd við donsku fyrisitingarlóbini sum fyrimynd, og ásetingarnar um hoyring í fóroysku fyrisitingarlóbini eru samlíkar teimum donsku. Lógarviðmerkingar til donsku fyrisitingarlóbina og m.a. niðurstøðu hjá Fólkatingsins Umboðamanni kunnu vera vísandi fyri, hvussu hugtakið “partur” skal skiljast eftir fóroysku fyrisitingarlóbini.

Í FOU nr. 1994.191 tók danski Umboðsmaðurin støðu til, um ein samskipan av lokalútvørpum var partur í einum máli hjá einum donskum ministerii. Samskipanin umboðaði 80% av øllum lokalútvørpum og hevði sett fram krav til KODA um, at tingast var av nýggjum um KODA-gjöldini. Tá Kulturministeriet góðkendi eina prísóking hjá KODA, kravdi samskipanin, at avgerðin varð ógildað. Tá hetta varð teimum sýtt, vendi samskipanin sær til Umboðsmannin.

Umboðsmaðurin kom til hesa niðurstøðu viðvíkjandi partstatus hjá samskipanini:

“Det er en forudsætning for retten til partshøring, at den pågældende er part i sagen. Forvaltningsloven indeholder ikke nærmere bestemmelser om, hvem der anses for part i en afgørelsessag. Det fremgår imidlertid af lovens forarbejder, at man har henholdt sig til den almindelige forståelse af begrebet i forvaltningsretlig litteratur og praksis.

Forvaltningslovens partsbegreb er bl.a. behandlet af Johan Vogter, Forvaltningsloven (2. udg., 1992), s. 54-64 og 147-150, Carl Aage Nørgaard og Jens Garde, Forvaltningsret, Sagsbehandling (3. udg., 1988), s. 135-138, og i Juridisk Grundbog 4 (4. udg., 1989), s. 31-36. Det fremgår af den nævnte litteratur – og af den praksis, som der heri er henvist til – at kerneområdet for partsbegrebet er afgørelsens adressat, men at også andre, der har en mere afdelte interesse i sagens udfald, efter omstændighederne kan have partsstatus. Som betingelse for dette sidste antages det normalt, at den pågældende skal have en væsentlig, individuel og retlig interesse i sagens udfald.

Den omstændighed, at flere slutter sig sammen i en forening eller lignende, kan i almindelighed ikke føre til, at foreningen m.v. som sådan anses som part i tilfælde, hvor de enkelte medlemmer i foreningen ikke i sig selv ville have partsstatus, jf. den kommenterede forvaltningslov af John Vogter, s. 57.

Adressaten for Kulturministeriets afgørelse om godkendelse af tariffer er KODA, som Kulturministeriet har meddelt koncession til varetagelse af komponisternes rettigheder i Danmark. Deres klienter repræsenterer ca. 80% af de omkring 280 danske lokalradiostationer og er som følge af, at de skal købe musik m.v. i henhold til de godkendte tariffer naturligvis interesseret i de tariffer, som godkendes af Kulturministeriet.

Efter min opfattelse har de enkelte lokalradioer ikke partsstatus. Jeg har herved lagt vægt på, at de ikke har en individuel interesse i sagens udfald; godkendelsesafgørelsen er af generel karakter. Sager om beslutninger, der på ensartet måde gør indgreb i en større personkreds' interesser, giver ikke uden videre medlemmer af denne personkreds eller sammenslutninger af disse partsstatus.

Der ses endvidere ikke at være andet retligt grundlag, hvorefter Deres klienter vil opnå partsstatus. På den baggrund kan Deres klienter efter min opfattelse ikke anses for parter i den foreliggende sag.”

Við støði í hesi avgerð hjá danska Umboðsmanninum og við støði í tí, sum rættarlitteraturur sigur um hetta evnið, metir Kappingareftirlitið ikki, at manningarfelögini eru partar í hesum máli, og tí hava hesi ikki rætt til hoyring eftir fyrisitingarlóbini.

1.2. Kæra

Kappingarráðið vísir á, at ásetingar um kærur eru at finna í kapitli 8 í kappingarlóbini. Hesar ásetingar koma sostatt fram um ásetingarnar um kærur í fyrisitingarlóbini. Kappingarlógin § 27, stk. 1 ásetir nærrí, hvørji mál kunnu kærast, og hvør kann kæra. Greinin er soljóðandi:

“Avgerðir, tiknar av Kappingarráðnum eftir § 2, stk. 1, § 3, l. nr., § 4, § 6 stk. og 4, § 7, stk. 1 til 3, § 8, stk. 2 og stk. 3 - 5, § 9, § 10, stk. 2, § 11, stk. 1, 2 og 5, § 14, § 15, § 19, stk. 4, § 22 og § 32, stk. 3 i hesi lög, kunnu kærast til Vinnukærunevndina fyrir kappingarmál.”

Vísandi til § 27, stk. 1 kunnu avgerðir tiknar sambært kappingarlóbini § 11, stk. 4 sostatt ikki kærast. Kappingareftirlitið metir, at kæran, sum manningarfelögini hava sent Vinnukærunevndini, eigur at verða avvist við teirri grundgeving, at kærast kann ikki um avgerðir, tiknar við heimild í kappingarlóbini § 11, stk. 4, sbr. § 23.

Grein 27, stk. 2 ásetir nærrí, hvør kann kæra og er soljóðandi:

“Kæra kann bert vera latin inn av:

1. *tí sum avgerðin viðvíkur,*
2. *tí, sum annars hefur individuellan og týðandi áhuga í málínunum.”*

Danska Konkurrenceankenævnet kom í avgerð frá 1999 fram til, at ásetingen § 19, stk. 2, nr. 2 í donsku kappingarlóbini, t.e. Lov nr. 384 af 10. juni 1997, skuldi skiljast soleiðis, at rætturin til at kæra eftir donsku kappingarlóbini var tað sama sum eftir donsku fyrisitingarlóbini.

“Ankenævnet finder ikke grundlag for at forstå konkurrencelovens § 19, stk. 2, nr. 2 eller forvaltningsloven anderledes end, at klageberettigelse efter konkurrenceloven er ensbetydende med partsstatus efter forvaltningsloven under klagesag.”

Grein 27, stk. 2, nr. 2 í føroysku kappingarlóbini er samlik donsku kappingarlóbina § 19, stk. 2, nr. 2. Kappingareftirlitið metir, at § 27, stk. 2, nr. 2 skal tulkast eftir somu prinsippum, sum verða brúkt innan fyrisitingarrættin.

Vísandi til omanfyristandandi metir Kappingareftirlitið, at manningarfelögini ikki eru partar í málinum, og eigur kæran at verða avvist við teirri grundgeving, at hvørki manningarfelögini ella limir teirra eru partar í málinum. Kravið um individuellan áhuga er ikki tilstaðar hvørki hjá manningarfeløgunum ella limum teirra.

2. Vinnuvirksemi

Kappingarráðið vísir á, at í kappingarlóbini § 2, stk. 1 er ásett, at alt vinnuvirksemi er fevnt av kappingarlóbini. Sambært lógarviðmerkingunum til § 2, stk. 1 er alt vinnuvirksemi, alment sum privat, javnsett. Í lógarviðmerkingunum er somuleiðis ávist, hvussu hugtakið vinnuvirksemi skal skiljast:

“Hugtakið vinnuvirksemi skal eftir hesi lög skiljast í víðari merking, soleiðis at eitt og hvort búskaparligt virksemi, ið fer fram á einum marknaði fyrir vørur og tænastur, er partur av lógarøkinum. Tað er einki krav um búskaparligan vinning. Soleiðis kann non-profit virksemi eisini verða partur av hugtakinum vinnuvirksemi. Val av vinnufelagsformi (partafelag, lutafelag, sjálvsognarstovnur v.m.) er ikki avgerandi fyrir nýtslu lógarinnar.”

Sambært viðmerkingunum er onki krav um búskaparligan vinning, og tí er tað ikki avgerandi, um virksemið á Trygdarmiðstøðini er partvist fíggjað við almennari játtan. Tað er heldur ikki avgerandi, hvort ætlanin hefur verið ella ikki, at skeiðsgjaldið skuldi fíggja allan raksturin hjá Trygdarmiðstøðini. Talan er um vinnuvirksemi, tí Trygdarmiðstøðin bjóðar út eina tænastu á marknaðinum fyrir trygdarskeið.

Sambært donskum rættarlitteraturi til hugtakið “erhvervsvirksomhed” er einans almenn innanhýsis framleiðsla og myndugleika útinnan undantikið vinnuvirksemis hugtakinum. Við innanhýsis framleiðslu er at skilja framleiðsla hjá einum starvsfólk av tænastum ella vørum til egsna nýtslu. Myndugleika útinnan fyriliggur, tá fyrisingin einsíðis og bindandi fastleggur rættindi og skyldur við støði í almennum reglum.

Kappingareftirlitið metir, at virksemið hjá Trygdarmiðstøðini hvørki kann koma undir myndugleika útinnan ella innanhýsis framleiðslu. Talan er um tænastu, sum verður bjóðað út á einum marknaði, og tí er talan um alment vinnuvirksemi.

2.1. Undantökureglan í § 2, stk. 2 í kappingarlóbini

Sambært § 2, stk. 2 eru reglurnar í 2. og 3. kapitli í kappingarlóbini ikki galdandi, um kappingaravmarking er ein beinleiðis ella neyðug fylgja av almennari regulering. Hetta merkir, at Kappingarráðið er avskorið frá at gera inntriv, tá kappingaravlagandi vinnuvirksemi er ein beinleiðis ella neyðug fylgja av almennari regulering. Í tilískum føri kann Kappingarráðið einans lata avvarðandi landsstýrismanni og landsstýrismanninum í kappingarmálum eina frágreiðing, ið vísir á mögulig skaðilig árin á kappingina og koma við uppskoti um, hvussu kappingin kann fremjast.

Sambært viðmerkingunum til § 2, stk. 2 er henda áseting sett í lógina fyri at tryggja, at politiskt ásettarr reguleringar og avgerðir, tiknar við heimild í lóggávu, ikki kunnu ógildast av Kappingarráðnum. Tað kunnu nevniliða vera onnur samfelagslig atlit enn atlit til kappingina, sum viga tyngri.

Tað eru tvær treytir, sum skulu lúkast, áðrenn kappingaravlagandi alment vinnuvirksemi kann koma undir undantökuregluna í § 2, stk. 2.

Fyrsta treytin er, at talan skal vera um eina almenna regulering, t.v.s. lögtingslögir, kunngerðir og reglugerðir, sum landsstýrið hevur sett í verk. Aðrar reglur kunnu undir ávísum umstøðum metast sum almenn regulering.

Næsta treyt er, at kappingaravmarkingin skal vera ein beinleiðis ella neyðug fylgja av tí almennu reguleringini. Hetta merkir, at heimildin, sum førir til kappingaravmarkingina, skal vera eyðsæð og klár, ella at tann almenna reguleringin ikki kann gjøgnumførast uttan kappingaravmarkingina.

Kappingareftirlitið er ikki komið á nakra heimild til virksemið hjá Trygdarmiðstøðini. Trygdarmiðstøðin fær eina játtan á fíggjarlóbini, og har er ávísl lysing av virkseminum hjá Trygdarmiðstøðini. Hetta metir Kappingareftirlitið ikki at vera nøktandi heimild.

Kappingarráðið kom til ta niðurstøðu, at ongin heimild var hvørki til virksemið hjá Trygdarmiðstøðini ei heldur til at selja trygdarskeið fyri minni enn kostnað. Tí varð avgjørt at viðgera málid eftir § 11, stk. 1 í kappingarlóbini og at samráðast við Fiskimálaráðið um at koma við hóskandi tilsløgn, sbrt. § 11, stk. 4 í kappingarlóbini.

Vist verður á, at manningarfelögini meina, at tað ongantíð var ætlanin, at skeiðsgjaldið skuldi fíggja allan raksturin hjá Trygdarmiðstøðini, og at tað lógu onnur samfelagslig atlit aftanfyri, tá Trygdarmiðstøðin varð stovnað – nevniliða at bøta um trygdina á sjónum.

Kappingareftirlitið kann av góðum grundum ikki taka atlit til hetta í síni viðgerð av málinum. Tað er av júst somu orsókum, at undantökureglan er í kappingarlóbini. Löggevari kann avmarka atgongdina hjá Kappingarráðnum við at hava eina greiða heimild til kappingaravmarkingina.

3. Tillagingartíðin.

Vísandi til, at manningarfelögini vísa á, at tey eru ikki hoyrd í samband við tillagingartíðina, viðmerkir Kappingareftirlitið, at tey meta, at manningarfelögini ikki eru partur í málignum, og tískil eru tey ikki hoyrd um tillagingartíðina.

4. Veitingarskylda

Kappingareftirlitið hevur ongar viðmerkingar til, at manningarfelögini vísa á, at talan er um stovn, sum átti at havt veitingarskyldu, tí hesin setir strangari krøv enn altjóða reglur. Vist verður á, at hetta er ein politiskur spurningur, ið eיגur at verða reistur í einum politiskum forum.

Hoyringsskriv frá manningarfeløgunum.

1. Partstatus

Manningarfelögini vísa á, at ongin ivi kann vera um, at henda avgerð viðvíkur og hevur stóran týdning fyri limir teirra. Siðvenja er fyrir, at yrkisfelag av sínum eintingum kann gera bindandi avtalur og umboða limir sínar í øllum viðurskiftum, sum hava við teirra arbeiðsvirðurskifti at gera.

1.1 Hoyring

Veruligu umstøðurnar í málignum skuldu sagt Kappingareftirlitum, at neyðugt hevði verið at hoyrt manningarfelögini.

Nógv samskifti hevur verið við Fiskimálaráðið um prísásetningina. Hóast fleiri uppskot eru løgd fyri Fiskimálaráðið, so duga manningarfelögini at síggja, at lítil áhugi hevur verið fyri eini loysn. Manningarfelögini hava ein varhuga av, at Fiskimálaráðið fegnast um tiknu avgerðina, tí teir soleiðis kunnu spaða væl av peningi.

Fiskimálaráðið hevur fíggjað största partin av virkseminum hjá Trygdarmiðstøðini. Tískil skuldi ein hildið, at Fiskimálaráðið hevði størri áhuga í at verja sítt virksemi. Líkasælan hjá Fiskimálaráðnum í málsviðgerðini skuldi sagt Kappingarráðnum, at nú endar rokningin hjá einstaka sjómanninum. Tískil skuldu manningarfelögini verið hoyrd.

1.2 Kæra

Hava manningarfelögini rætt til hoyring, so hava tey eisini kærurætt, vist verður til 1 og 1.1. Manningarfelögini hava havt ta fatan, at Kappingarráðið í sínum avgerðum og í almenna rúminum hevur lagt stóran dent á opinleika, og at allir viðkomandi partar koma til orðanna. Tí undrar tað tey almikið, at mælt verður til at avvísa kæruna. Vandi er fyrir, at Kappingarráðið á henda hátt undirgrevur sítt egna trúvirði.

Tá Kappingarráðið mælir Vinnukærunevndini til at avvísa kæruna, meta felögini, at Kappingarráðið vísir sera ringan fyrisitingarligan atburð. Manningarfelögini hava fult álit á, at Vinnukærunevndin sjálv kann taka støðu til hetta.

2. Vinnuvirksemi

Manningarfelögini fasthalda, at veiting av lógarkeavdum trygdarskeiðum ikki skal verða fevnt av kappingarlögini. Tað eru bert twey formlig krøv til tey, sum mynstra sum dekkari við skipi. Hesi eru heilsuváttan og trygdarskeið. Heilsuváttan verður latin av læknum við serligum loyvi til hetta. Landið ber allar útreiðslur til hetta.

Eitt egingjald verður kravt, tá Trygdarmiðstøðin letur trygdarskeið. Av tí at gjaldið hevur verið á einum rímiligum støði, hava manningarfelögini ikki sett seg ímóti hesum. Tað eru bert sjómenn, sum ikki enn eru settir í starv, sum mugu gjalda sjálvir. Sáttmálar teirra við Reiðarafelagið hava eina áseting um, at reiðarin rindar fyrir øll kravd skeið.

Grundskeið í trygd kann samanberast við eina útbúgving. Teimum vitandi so kunnu mong ymisk skeið takast á ymiskum skúlum og lærustovnum, har eitt egingjald verður kravt. Tey hava ongantíð hoyrt um nakað krav um kostprís fyri hesar útbúgvingar. Tá skal havast í huga, at her er sjáldan talan um lögarkravd skeið. Trygdarskeiðið hjá sjómonnum er at meta sum grundútbúgving og atgongumerki fyri at sleppa til skips.

Manningarfeløgini kunnu ikki taka støðu til formellu heimildina hjá Trygdarmiðstøðini at veita hesi skeið. Hetta er ein spurningur um politiskt og umsitingarligt handverk. Tey kunnu bert staðfesta, at kravt verður av limum teirra at taka skeiðini.

3 Tillagingartíðin

Her endurtaka feløgini, at Kappingarráðið einvíst og subjektivt ger eina meting av, at limir teirra kunnu tillaga seg broytingarnar. Hetta verður gjørt uttan nakra roynd at hoyra teirra sjónarmið.

4. Veitingarskylda

Her er allarhelst talan um eina misskiljing í viðmerkingunum hjá Kappingarráðnum. Tað er ikki Trygdarmiðstøðin, sum hevur ásett strangari krøv enn altjóðakrøvini. Krav um endurnýggjan fimta hvørt ár er eitt serføroyskt krav.

Samstundis sum krav varð sett í gildi um trygdarskeið, var Trygdarmiðstøðin sett á stovn til at veita sjómonnum skeiðini. Ongir aðrir útbjóðrarar vóru tá av nevnda skeiði. Manningarfeløgini kenna tað sum eina trygd fyri veiting, tá tað er ein almennur stovnur sum veitir skeiðini. Samstundis minna tey á, at myndugleikarnir hondheva kravið um trygdarskeið sera harðliga. Nógvir skiparar hava fingið stórar bøtur fyri at hava mynstrað sjómenn, sum ikki hava kravda skeiðið. Manningarfeløgini hava alla tiðina havt ta fatan, at Trygdarmiðstøðin hevur skyldu at veita tey kravdu skeiðini.

Páll Nielsen, advokatur vísis vegna manningarfeløgini í skrivi frá 6. juli 2009 á, at sambært § 27, stk. 2 í kappingarlögini kann avgerð hjá ráðnum kærast av tí, sum avgerðin viðvíkur og tí, sum annars hevur individuellan áhuga í málinum. Hendan orðing vísis, at ætlanin hevur verið, at tann, sum er at meta sum partur í málinum, kann kæra. Avgerandi er tí, um manningarfeløgini sambært fyrisitingarlögini eru at meta sum partar í málinum.

Hugtakið partur í fyrisitingarlögini verður nevnliga eyðmerkt við, at fyri at vera partur í málinum, so skal avgerðin viðvíkja viðkomandi persóni ella felag, ella skal persónurin ella felagið hava ein ítökiligan og týðandi áhuga í málinum.

Hann vísis á Karnovs Lovsamling, har tað um hugtakið partur verður sagt:

“Partsbegrebet omfatter således typisk afgørelsens adressat, men også andre fysiske eller juridiske personer kan have stilling som part i en sag. I de tilfælde, hvor der opstår tvivl, om en person kan anses som part i en sag, må der navnlig lægges vægt på, hvor væsentlig den pågældendes interesse i sagen er, og hvor nært denne interesse er knyttet til sagens udfald.”

Málini eru rættilig, og tí er ikki altíð so lætt at gera almenna eyðmerking av, hvussu hugtakið partur skal skiljast. Men sum dømi um, at fakfelag verður mett sum partur í lógarinnar merking, verður víst á mál hjá Folketingets Ombudsmand frá 1987:

“Vedr. praksis om partsbegrebet se FOB 1987 36, en overenskomstpart, som var udeholdt fra statens forligsmands beslutning om sammenkædning af et mæglingsforslag, blev anset som part i relation til forligsmandens afgørelse.”

Viðvíkjandi málinum hjá Folketingets Ombudsmand um KODA, sum Kappingarráðið vísis til í skrivi sínum til Vinnukærunevndina, so sigur umboðsmaðurin, at “sammenslutninger” ikki eru at

meta sum partar í málínunum “*i tilfælde hvor de enkelte medlemmer i foreningen ikke i sig selv ville have partsstatus*”.

Kappingarráðið tykist, út frá KODA málínunum at leggja til grund, at manningarfelögini ikki eru at meta sum partur í málínunum, men ráðið fer ikki inn í avgerandi spurningin, nevniliga eru limirnir í manningarfeløgunum at meta sum partur í málínunum. Advokaturin metir, KODA málið sigur, at um limirnir eru at meta sum partur í málínunum, so eru manningarfelögini eisini at meta sum partar í málínunum.

Advokaturin vístir á, at um hann hevur skilt málið rætt, so koma limirnir at gjalda rættilega nögv meira fyri trygdarskeiðini, sum teir hava skyldu at taka, um avgerðin hjá Kappingarráðnum stendur við.

Hetta merkir, at limirmir koma persónliga og beinleiðis fíggjarliga at merkja avleiðingina av avgerðina, sum ráðið hevur tikið. Hetta er júst treytin fyri at vera mettur sum partur í málínunum. Niðurstøðan hjá Advokatinum er, at tann persónur, sum persónliga og beinleiðis kemur at merkja fíggjarligu avleiðingina av einari avgerð, er at meta sum partur í málínunum. Hetta merkir, at tá manningarfelögini kæra, so er tað vegna limaskara teirra, og soleiðis, sum hann lesur KODA málið, so eru manningarfelögini undir hesum treytum eisini partar í málínunum og hava sostatt rætt at kæra.

Viðmerkingar frá Kappingarráðnum.

Í skrivi dagfest 9. juli 2009 sigur Kappingareftirlitið seg vera samt við advokatin, at eru limirnir at meta sum partar í einum málið, so kann fakfelag undir ávísum umstøðum vera partur. Kappingareftirlitið metir tað vera sera ivasamt, um limirnir hjá manningarfeløgunum eru partar í hesum mál. Kappingareftirlitið metir, at limirnir hava ikki ein týðandi og individuellan áhuga í málínunum.

Vist verður á skriv frá manningarfeløgunum, dagfest 6. juli 2009, har manningarfelögini koma inn á, í hvønn mun limirnir verða raktir av hesi avgerð.

“Eitt egingjald verður kravt, tá Trygdarmiðstøðin letur trygdarskeið. Av tí at gjaldið hevur verið á einum rímiligum støði, hava manningarfelögini ikki sett seg ímóti hesum. Tað eru bert sjómenn, sum ikki enn eru settir í starv, sum mugu gjalda sjálvir. Sáttmálar okkara við Reiðarafelagið hava eina áseting um, at reiðarin rindar fyri øll kravd skeið.”

Skrivið frá manningarfeløgunum staðfestir tað, sum Kappingareftirlitið er komið fram til, nevniliga at tað yvirhøvur eru onnur enn limirnir hjá manningarfeløgunum, sum koma at merkja hesa prísøking. Tað eru serliga fólk, ið fara til skips á fyrsta sinni, sum gjalda fyri sítt trygdarskeið. Kappingareftirlitið metir, at manningarfelögini kunnu ikki sigast at umboða henda bólk av fólk, tí hesi kunnu ikki gerast limir, fyrr enn tey hava goldið fyrsta trygdarskeiðið og hava mynstrað á fyrsta sinni. Vísast skal á, hvat lógin hjá Fóroya Fiskimannafelag sigur um limaskap.

§ 2

Limaskapur

Felagslimur kann maður gerast, tá hann er 14 ár og starvast sum fiskimaður. Fyri felagnum verður hann at meta sum fiskimaður, ið vinnur uppihald sítt við fiskiveiði, sum t.d. fiskimaður, útróðrarmaður, bestimaður, maskinmaður, kokkur ella annar undirmaður á fari, ið rekur fiskiveiði.

Eisini onnur siglandi enn fiskimenn kunnu gerast felagslimir.

Menn kunnu gerast hvílandi limir, um teir hava verið limir og ikki eru til skips longur, ella teir fyribils eru upplagstir.

FØROYA KÆRUSTOVNUR (VINNUKÆRUNEVNDIN)

Limir í reiðara- og arbeiðsgevarafelögum utan fyri Føroya Fiskimannafelag kunnu ikki samstundis vera limir í Føroya Fiskimannafelag.

Tað framgongur heilt greitt av greinini, at einans fólk, sum vinna sítt uppihald á sjónum ella hava vunnið sítt uppihald á sjónum kunnu vera limir. Sambært greinini kunnu menn, sum enn ikki hava mynstrað, ikki gerast limir í felagnum. Sostatt kann ikki sigast, at Fiskimannafelagið umboðar áhugamálini hjá hesum monnum.

Kappingareftirlitið viðurkennir, at manningarfelögini kunnu hava áhuga í at verja viðurskiftini hjá teimum, sum mynstra á fyrsta sinni. Kappingareftirlitið metir tó, at hesin áhugi er meira generellur enn individuellur, og tí eru manningarfelögini ikki at meta sum partar.

FOB 1987 36

Páll Nielsen, advokatur, vícir á eina avgerð hjá Fólkatingsins Umboðamanni, FOB 1987 36, har eitt arbeiðsgevarafelag varð mett at vera partur í einum máli um eitt semingsuppskot millum LO og DAF.

Kappingareftirlitið vícir á, at talan er um kæru yvir, at semingsmaður hjá danska semingsstovninum, Forligsinstitutionen hevði valt at taka eitt ávist umráðið, Hanstholm, úr samlaða semingsuppskotinum millum LO og DAF.

Semingsuppskotið var snikkað soleiðis saman, at um ein meiriluti av feløgunum undir LO og DAF góðtóku tað, sum var í uppskoti fyri teirra virkisøki, var samlaða semingsuppskotið góðtikið.

Viðkomandi arbeiðsgevarafelag var tí ónøgt við avgerðina, tí teir sostatt onga ávirkan komu at hava á høvuðssáttmálan millum LO og DAF, men at hesin kom at hava stóra ávirkan á hvønn sáttmála, teir kundu fáa við fakfelagið í Hanstholm.

Umboðsmaðurin metti í hesum máli, í tráð við vanligar fyrisitingarligar reglur, at limirnir høvdu týðandi individuellan áhuga í málínunum, og tí kundi arbeiðsgevarafelagið og SID Hanstholm metast sum partur í málínunum.

Munurin á FOB 1987 36 og KODA málínunum er, at í fyrra varð avgerð tikan um, at arbeiðsgevararfelagið og fakfelagið ikki skuldi vera partur av semjuni, utan at hesi voru hoyrd um hetta. Hetta er ein avgerð, ið beinleiðis viðvíkur teimum og er við til at avmarka teirra semingsmøguleikar. Í KODA málínunum er talan um eina avgerð um prísbroyting, ið rakar øll, sum skulu gjalda til KODA.

Málið um prísásetingina hjá Trygdarmiðstøðini er ólfkt FOB 1987 36, men rættiliga líkt KODA málínunum. Talan er um eina prísøking, sum rakar allar brúkarar ella tey, sum gjalda fyri hesar brúkarar. Umstøðurnar, sum danski umboðsmaðurin leggur til grund fyri avgerðini, eru rættiliga líkar teimum, sum eru í hesum málínunum, men umstøðurnar, sum liggja til grund fyri avgerðini í FOB 1987 36, eru rættiliga ólíkar hesum máli.

Sjálv prísøkingin eigur at síggjast í mun til, hvønn rætt trygdarskeiðið gevur. Nevnilita tað at kunna arbeiða í 5 ár í fóroyskum sjóøki. Verður hetta havt í huga, má avgerðin metast at hava lítlan fíggjarligan týdning.

Kappingareftirlitið vícir eisini á, at talan er um avgerð, tikan við heimild í § 11, stk. 4 og tí sambært § 27, stk. 1, ikki kann kærast til Vinnukærunevndina.

FØROYA KÆRUSTOVNUR (VINNUKÆRUNEVNDIN)

Kappingareftirlitið vísir á, at tey áhugamál, manningarfelögini ynskja at verja, ikki eru relevant í mun til kappingarlóginna. Manningarfelögini vísa á, at tey ynskja, at trygdarskeið skulu vera ókeypis og at meta sum aðrar útbúgvingar. Hetta endamál kann ikki røkkast gjøgnum kappingarlóginna. Skal hetta endamál røkkast, má avgerð um hetta takast í lögtinginum.

Eftir danskari fyrisitingarligari siðvenju verður kravt, at tey áhugamál, sum kærari ynskir at verja, skulu vera viðkomandi fyri endamáli við viðkomandi lóg. Hetta merkir, at kærari skal kunna vísa á, at viðkomandi lóg kann verja tað endamál, sum kærari ynskir at verja.

Kappingareftirlitið metir, at málið eigur at verða avvist við teirri grundgeving, at tey áhugamál, sum manningarfelögini ynskja at røkka við kæruni, ikki kunnu røkkast gjøgnum kappingarlóginna.

Avgerð hjá Vinnukærunevndini.

Vinnukærunevndin viðmerkti, at sambært § 27, stk. 2 í lög um kapping kann kæra bert verða latin inn av tí, sum avgerðin viðvíkur og tí, sum annars hefur individuellan og týðandi áhuga í málinum.

Felagsskapir, brúkarasamtak v.m. eru ikki tillutaði ein serligan kærurætt í kappingarlóginni, og tí mugu tey líka vanligu treytirnar um individuellan og týðandi áhuga fyri at hava kærurætt, um talan ikki er um avgerð, sum beinleiðis viðvíkur teimum.

Avgerðin hjá Kappingarráðnum rættar seg ikki ímóti manningarfeløgunum, og tí er kravið, at manningarfelögini hava ein individuellan og týðandi áhuga í málinum, um tey kunnu metast at hava rætt at kæra avgerðina.

Viðmerkingarnar koma ikki við nøkrum, sum kunnu geva eina ábending um, hvussu greinin skal skiljast. Tí verður tað vanliga tulkingin av hesum hugtakinum í fyrisitingarrættinum, sum verður avgerandi.

Stutt kann sigast, at tað at hava individuellan áhuga í málinum merkir, at áhugin hjá viðkomandi í serligan mun verður raktur og við einari slíkari styrki, at akkurát áhugin hjá hesum skilur seg út frá øðrum. Á sama hátt kann sigast, at við týðandi áhuga verður skilt, at avgerðin skal raka viðkomandi við ávísari styrki.

Tá talan er um feløg/felagsskapir, er útgangsstøðið, at dentur verður lagdur á, lutvíst um týðandi tal av limunum í felagsskapinum verða raktir av tiknu avgerðini á ein slíkan hátt, at teir sjálvir kundu kært avgerðina, lutvíst um felagsskapurin hefur til endamáls at umboða limirnar í slíkum kærumálum, jbr. t.d. FOB 1980 501.

Avgerðin hjá Kappingarráðnum um prísáseting av trygdarskeiðum á Trygdarmiðstøðini er generell og rakar allar brúkarar av Trygdarmiðstøðini, ikki bara limirnir í manningarfeløgunum.

Limirnir í manningarfeløgunum hava sum brúkarar av Trygdarmiðstøðini sjálvandi ein áhuga í prísunum á skeiðunum og soleiðis eisini í avgerðini hjá Kappingarráðnum. Men áhugin hjá hesum limum verður ikki mettur at vera rørdur í serligan mun fram um aðrar brúkarar. Tí verða limirnir í manningarfeløgunum ikki mettir at hava ein individuellan áhuga í útfallinum av málinum og hava tí ikki kærurætt.

Vinnukærunevndin avgjørði at avvísa kæruna. Avgerðin verður grundað við, at manningarfelögini hava ikki kærurætt, tí tey hava ikki týðandi og individuellan áhuga í málinum.

FØROYA KÆRUSTOVNUR (VINNUKÆRUNEVNDIN)

Hendan avgerð er endalig innan fyrisitingina, men kann innan 8 vikur leggjast fyrir Føroya Rætt.

Til kunningar verður sagt frá, at avgerðin ætlandi verður løgd út á heimasíðu okkara www.kaerustovnur.fo.

Vinnukærunevndin

Gurið Joensen, forkvinna

Anja Hovgaard, skrivari